

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ กลุ่มสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง โทรศัพท์/โทรสาร ๐ ๒๕๗๙ ๘๕๑๓

ที่ กษ ๐๙๐๒/ ๑ ๗๒๐

วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้เข้ารับการคัดเลือก

เรียน ลนค./ผอ.กอง/สถาบัน/สำนัก/ศทส./สวพ. ๑ - ๘/กพร./กตบ./สชช./สนก./กปร./กวม. และ กกย.

กวป. ส่งคำขอเข้ารับการคัดเลือกเพื่อขอประเมินผลงานให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นของ นางสาวพนัญญา พบสุข ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ (ตล.๒๙๒๘) กลุ่มวิจัยและเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวพืชไร่ กวป. ขอเข้ารับการคัดเลือกเพื่อประเมินผลงานให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ ตำแหน่งเลขที่และส่วนราชการเดิม

จึงขอประกาศรายชื่อผู้เข้ารับการคัดเลือก ชื่อผลงาน พร้อมเค้าโครงเรื่อง และสัดส่วนของผลงาน โดยสามารถดูบทคัดย่อและสัดส่วนของผลงานได้จาก Website กกจ. และหากประสงค์จะทักท้วงโปรดแจ้งที่ กกจ. ภายในเวลา ๓๐ วันนับแต่วันประกาศ เรียนมาพร้อมนี้เพื่อโปรดทราบ

(นายปรัชญา วงษา)
ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

บทคัดย่อผลงาน/เรื่องย่อ

ลำดับที่ 1

เรื่อง การจัดการเพลี้ยแป้งลงกอง (*Exallomochus hispidus* (Morrison)) หลังการเก็บเกี่ยว

ทะเบียนวิจัยเลขที่ 03-12-59-03-05-00-04-61

ระยะเวลาของผลงาน ตุลาคม 2560 - กันยายน 2562

ผู้ดำเนินงานและสัดส่วนความรับผิดชอบ

1. นางสาวพนัญญา พบสุข ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ
กลุ่มวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวพืชไร่
กองวิจัยและพัฒนาวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูปผลิตผลเกษตร
รับผิดชอบในฐานะ : หัวหน้าการทดลอง (80%)
2. นางกรรณิการ์ เฟ็งคุ้ม ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ
กลุ่มวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวพืชไร่
กองวิจัยและพัฒนาวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูปผลิตผลเกษตร
รับผิดชอบในฐานะ : ผู้ร่วมการทดลอง (10%)
3. นางสาวดวงสมร สุทธิสุทธิ ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ
กลุ่มวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวพืชไร่
กองวิจัยและพัฒนาวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูปผลิตผลเกษตร
รับผิดชอบในฐานะ : ผู้ร่วมการทดลอง (5%)
4. นางรัตนพร พงษ์มี ตำแหน่งนักวิทยาศาสตร์ปฏิบัติการ
กลุ่มวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวพืชไร่
กองวิจัยและพัฒนาวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูปผลิตผลเกษตร
รับผิดชอบในฐานะ : ผู้ร่วมการทดลอง (5%)

บทคัดย่อ/เรื่องย่อ

ลงกองหลังการเก็บเกี่ยวมักประสบปัญหาการเข้าทำลายของเพลี้ยแป้งลงกอง ทำให้ความเสียหายให้กับช่อผล การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาวิธีการกำจัดเพลี้ยแป้งหลังการเก็บเกี่ยว และ โดยทำการศึกษาที่แปลงปลูกลงกอง จังหวัดจันทบุรี และห้องปฏิบัติการของกลุ่มวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวพืชไร่ กองวิจัยและพัฒนาวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูปผลิตผลเกษตร ระหว่างเดือน ตุลาคม 2561 ถึงเดือนกันยายน 2562 โดยศึกษาวิธีการจัดการมดดำและเพลี้ยแป้งก่อนการเก็บเกี่ยวในแปลงปลูกลงกอง วิธีการทดสอบคือ วางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block มีจำนวน 4 กรรมวิธี 5 ซ้ำ 1 ต้น เป็น 1 หน่วยการทดลอง (Experimental Unit) สุ่มนับช่อลงกอง จำนวน 10 ช่อ/ต้น ในทุกกรรมวิธี และตรวจนับจำนวนมดและเพลี้ยแป้งที่เหลือบนผลลงกองหลังทำการทดสอบ ผลการทดลองประสิทธิภาพของเหยื่อพิษกำจัดมดที่มีความสัมพันธ์ต่อเพลี้ยแป้งในแปลงลงกองก่อนการเก็บเกี่ยว พบว่าการใช้สาร Carbosulfan 20%EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร มีจำนวนเพลี้ยแป้งเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 0.54 ตัวต่อช่อ รองลงมา การใช้กับดักมด (boric acid 0.3%+สารละลายน้ำตาล 25%) กับดักกาวเหนียว และกรรมวิธี

ควบคุม มีจำนวนเพ็ลี่ยแ่ง เท่ากับ 1.74 6.32 และ 19.36 ตัวต่อช่อ ตามลำดับ ผลการทดสอบการกำจัด เพ็ลี่ยแ่งหลังการเก็บเกี่ยว พบว่า Sodium lauryl sulfate (SLS) 1.25% มีเปอร์เซ็นต์การตายของเพ็ลี่ยแ่ง สูงที่สุด คือ 91.62% รองลงมา คือ สารสกัดจากสะระแหน่+สารสกัดจากเปลือกมังคุดที่ความเข้มข้น 0.5% ไวท์ออย 67% EC ความเข้มข้น 0.5% และสารสกัดจากห้วกลอยความเข้มข้น 0.5% มีเปอร์เซ็นต์การตายของ เพ็ลี่ยแ่งเท่ากับ 80.41% 78.71% และ 19.48% ตามลำดับ หลังจากการทดสอบ ผลการทดสอบประสิทธิภาพ สารสกัดจากพืชในการกำจัดเพ็ลี่ยแ่งของลองกอง พบว่า Sodium lauryl sulfate (SLS) 1.25% มีเปอร์เซ็นต์ การตายของเพ็ลี่ยแ่งสูงที่สุด คือ 95.83% รองลงมา สารสกัดจากสะระแหน่+สารสกัดจากเปลือกมังคุดความ เข้มข้น 0.5% ไวท์ออย 67% EC ความเข้มข้น 0.5% และ สารสกัดจากห้วกลอยความเข้มข้น 0.5% ได้แก่ 86.55% 82.86% และ 22.52% ตามลำดับ หลังการทดสอบที่ 24 และ 72 ชั่วโมง ผลการทดสอบคุณภาพ ลองกองด้วยสารสกัดจากพืช พบว่า Sodium lauryl sulfate (SLS) 1.25% มีเปอร์เซ็นต์การเกิดสีน้ำตาล มากกว่ากรรมวิธีอื่นๆ เท่ากับ 80% และ 100% ในวันที่ 7 และ 14 ตามลำดับ และในทุกกรรมวิธีจะมีอาการ เปลือกสีน้ำตาลเพิ่มขึ้นตามอายุเวลาการเก็บรักษา คือ 0 7 และ 14 วัน เท่ากับ 10% 56% และ 84% ตามลำดับ สำหรับเปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนัก ในทุกกรรมวิธีไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ แต่จะมีค่าเพิ่ม ขึ้นตามระยะเวลาการเก็บรักษา ได้แก่ 2.66 3.45 และ 4.07 ตามลำดับ การหลุดร่วงของผลของลองกอง มีการหลุดร่วงอย่างรวดเร็วหลังการเก็บรักษานาน 7 วัน และมีการหลุดร่วงจากช่อผลทั้งหมด 100% ในวันที่ 14 ของการเก็บรักษาผลลองกอง อย่างไรก็ตาม ค่าการเปลี่ยนแปลงสีเปลือกลองกอง ค่าความสว่าง (L*) ค่าสี เหลือง (b*) ค่าความเป็นกรด และค่าความหวาน ในทุกกรรมวิธีไม่มีผลต่อคุณภาพของลองกอง

บทคัดย่อผลงาน/เรื่องย่อ

ลำดับที่ 2

เรื่อง การใช้สารรมอีโคฟุ่มในการกำจัดแมลงวันผลไม้ในพริกสดเพื่อการส่งออก

ทะเบียนวิจัยเลขที่ 03-12-59-03-05-00-03-61

ระยะเวลาของผลงาน ตุลาคม 2560 - กันยายน 2563

ผู้ดำเนินงานและสัดส่วนความรับผิดชอบ

1. นางสาวพนัญญา พบสุข ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ
กลุ่มวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวพืชไร่
กองวิจัยและพัฒนาวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูปผลิตผลเกษตร
รับผิดชอบในฐานะ : หัวหน้าการทดลอง (80%)
2. นางสาวรังสิมา เก่งการพานิช ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ
กลุ่มวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวพืชไร่
กองวิจัยและพัฒนาวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูปผลิตผลเกษตร
รับผิดชอบในฐานะ : ผู้ร่วมการทดลอง (5%)
3. นางสาวดวงสมร สุทธิสุทธิ ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ
กลุ่มวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวพืชไร่
กองวิจัยและพัฒนาวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูปผลิตผลเกษตร
รับผิดชอบในฐานะ : ผู้ร่วมการทดลอง (5%)
4. นางสาวศรดา สิทธิไชยากุล ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ
กลุ่มวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวพืชไร่
กองวิจัยและพัฒนาวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูปผลิตผลเกษตร
รับผิดชอบในฐานะ : ผู้ร่วมการทดลอง (5%)
5. นางรัตนาพร พงษ์มี ตำแหน่งนักกีฏวิทยาปฏิบัติการ
กลุ่มวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวพืชไร่
กองวิจัยและพัฒนาวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูปผลิตผลเกษตร
รับผิดชอบในฐานะ : ผู้ร่วมการทดลอง (5%)

บทคัดย่อ/เรื่องย่อ

แมลงวันทองพริก (*Bactrocera latifrons* Hendel) เป็นแมลงศัตรูพืชชุกักกันที่สำคัญของพริกสดส่งออกของประเทศไทย และมีการตรวจพบการปนเปื้อนของแมลงวันทองพริกในพริกสดที่ส่งออกไปยังสหภาพยุโรป นอร์เวย์ และสมาพันธรัฐสวิสอย่างต่อเนื่อง สารรมอีโคฟุ้ง (Eco₂fume) เป็นทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจนำมาพัฒนาเพื่อใช้แทนเมทิลโบรไมด์เพื่อใช้ในการกำจัดแมลงศัตรูพืชชุกักกันที่พบในผักสดและผลไม้ส่งออก วัตถุประสงค์ของงานวิจัยครั้งนี้เพื่อหาอัตราการใช้ที่เหมาะสมของสารอีโคฟุ้งในการกำจัดแมลงวันทองพริกในระยะไข่และหนอนทุกระยะโดยดำเนินการที่ห้องปฏิบัติการของกลุ่มวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวพืชไร่ กองวิจัยและพัฒนาวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูปผลิตผลเกษตร ระหว่าง ตุลาคม 2561-กันยายน 2563 ทำการทดสอบประสิทธิภาพของสารรมอีโคฟุ้งต่อการกำจัดแมลงวันทองพริก (ระยะไข่ และหนอนวัย 1 และ 3) ที่อัตรา 1,100 1,400 2,000 และ 3,000 ppm นาน 3 และ 4 ชั่วโมง พบว่าสารรมอีโคฟุ้งที่อัตรา 2,000 ppm นาน 4 ชั่วโมง สามารถที่กำจัดระยะหนอนได้ทุกระยะ และไม่มีผลต่อคุณภาพพริก ส่วนระยะไข่ พบว่าที่อัตราสารรม 3,000 ppm นาน 4 ชั่วโมง มีอัตราการตายสูงสุด คือ 98.75% แต่ไม่สามารถกำจัดระยะไข่ได้ทั้งหมด 100% ดังนั้นทุกอัตรา ที่ทำการทดสอบจึงไม่สามารถกำจัดแมลงวันทองพริกได้ทุกระยะการเจริญเติบโต เนื่องจากแมลงวันทองพริกเป็นแมลงศัตรูพืชชุกักกันจึงจำเป็นต้องกำจัดได้ 100% เท่านั้น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องศึกษาอัตราที่เหมาะสมต่อไป

เอกสารหมายเลข 3(ต่อ)

แบบสรุป

ข้อเสนอแนวคิด/วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เรื่อง การใช้สารรมเมทิลโบรไมด์ในการกำจัดแมลงวันผลไม้ในพริกสดส่งออกอย่างเหมาะสม และปลอดภัย

หลักการและเหตุผล

แมลงศัตรูพืชที่ติดมากับผักและผลไม้หลังการเก็บเกี่ยว จะเป็นแมลงศัตรูพืชที่พบได้ในแปลงปลูกพืช โดยการปนเปื้อนแมลงศัตรูหลายชนิดในผัก และผลไม้หลังการเก็บเกี่ยว เกิดจากการป้องกันและกำจัดแมลงศัตรูพืชที่ไม่มีประสิทธิภาพ และการจัดการในการตัดบรรจุก่อนการส่งออก ส่งผลให้สามารถพบแมลงศัตรูพืชหลายชนิด ติดไปกับผักและผลไม้ ซึ่งแมลงบางชนิดเป็นแมลงศัตรูพืชกักกันและเกิดปัญหาในการส่งออก ทำให้กรมวิชาการเกษตรได้รับแจ้งจากสำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศประจำสหภาพยุโรป (อียู) เรื่องปัญหาการตรวจพบศัตรูพืชในพืช 5 กลุ่ม 16 ชนิดของไทย โดยอียูตรวจพบแมลงศัตรูพืชกักกันในพืชผักและผลไม้ที่นำเข้าจากประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ หนอนขนอบใบ แมลงหรีวขาว เพลี้ยไฟ และแมลงวันทองพริก ซึ่งกลุ่มพืชผักที่ตรวจพบแมลงศัตรูพืชกักกันและถูกแจ้งเตือนมากที่สุดถึง 70%

แมลงวันผลไม้เป็นศัตรูที่สำคัญของไม้ผลและพืชผักหลายชนิดโดยเฉพาะในพริก อีกทั้งมีความสำคัญทั้งก่อนเก็บเกี่ยวทั้งก่อนการเก็บเกี่ยว (pre-harvest) และหลังการเก็บเกี่ยว (post-harvest) จัดเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อ การส่งออกทางสินค้าเกษตรสู่ตลาดโลก เนื่องจากการปลูกพริกในประเทศไทยพบปัญหาการเข้าทำลายของแมลงวันผลไม้พริก (*Bactrocera latifrons* Hendel) ซึ่งพบเข้าทำลายพริกหยวก พริกชี้ฟ้า พริกชี้หนู เนื่องจากการส่งออกผักสดไปยังสหภาพยุโรปนั้นจะต้องปลอดจากแมลงศัตรูพืชกักกันแต่วิธีที่ผู้ประกอบการดำเนินการนั้นไม่สามารถกำจัดแมลงศัตรูพืชกักกันได้ทั้งหมด จึงจำเป็นต้องหาวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างเร่งด่วน เนื่องจากอียูอาจดำเนินการขึ้นเด็ดขาดและรุนแรงกับสินค้าพืชผักและผลไม้ของไทย โดยอาจห้ามนำเข้าสินค้าที่ตรวจพบปัญหาแมลงศัตรูพืชกักกันซึ่งจะส่งผลกระทบต่อ การส่งออกสินค้าพืชผักจากไทยในระยะยาว ซึ่งวิธีการจัดการผักสดให้ปลอดการปนเปื้อนของแมลงศัตรูพืชกักกันนั้นต้องไม่ทำลายคุณภาพผักสดและไม่ก่อให้เกิดสารพิษตกค้าง

บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ

การใช้สารรมเมทิลโบรไมด์ (Methyl bromide) เป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยแก้ปัญหาแมลงศัตรูพืชกักกันได้ เนื่องจากเมทิลโบรไมด์เป็นสารรมที่ใช้ทั่วโลกสำหรับกำจัดแมลงศัตรูพืชกักกัน (quarantine pests) การนำเข้าผักผลไม้ส่งออก และ ผลผลิตเกษตรหลายชนิดในหลายประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป ออสเตรเลีย อิหร่าน อินเดีย สาธารณรัฐเกาหลีใต้ ไต้หวัน และมาเลเซีย มีการกำหนดให้รมพืชผักสด ผลไม้ ไม้ดอก และไม้ประดับด้วยสารรมเมทิลโบรไมด์ เพื่อกำจัดแมลงศัตรูพืชก่อนการนำเข้า สารรมดังกล่าวสามารถกำจัดแมลงศัตรูพืชกักกันได้ในระยะเวลานานซึ่งสารรมฟอสฟีนไม่สามารถทำได้ และยังไม่สามารถหาสารรมชนิดอื่นมา

เอกสารหมายเลข 3(ต่อ)

ทดแทนได้ในปัจจุบัน ดังนั้นการใช้สารรมเมทิลโบรไมด์จึงเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาแมลงศัตรูพืชที่กัดกินที่ปนเปื้อนไปกับผักและผลไม้ส่งออกได้ ด้านกรมวิชาการเกษตรกำหนดมาตรการควบคุมพิเศษระบบรายชื่อโรงคัดบรรจุ (Establishment List: EL) สำหรับสินค้าพืชที่กำหนดในการส่งออกไปยังสหภาพยุโรป นอร์เวย์ และสมาพันธ์รัฐสวิส ดังนั้นโรงคัดบรรจุต้องส่งผลการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยของสินค้าพืชทั้งในส่วนของแปลงและโรงคัดบรรจุ ให้ครอบคลุมด้านศัตรูพืช เชื้อจุลินทรีย์ และสารพิษตกค้าง ปัจจุบันปัญหาสำคัญของโรงคัดบรรจุที่พบในพริกส่งออก นอกจากการปนเปื้อนของแมลงวันผลไม้แล้ว ยังมีปริมาณตกค้างของโบรไมด์ไอออนที่เกินค่าปริมาณสารพิษตกค้างสูงสุด(Maximum Residue Limit, MRL) ที่มีได้ในผักผลไม้ ซึ่งกำหนดไว้ไม่เกิน 50 mg/kg และถ้าพบเกินค่ามาตรฐานกำหนดจะถูกระงับการขึ้นทะเบียนบัญชีโรงคัดบรรจุตามมาตรการควบคุมพิเศษการส่งออกไปยังสหภาพยุโรป นอร์เวย์ และสมาพันธ์รัฐสวิสในสินค้าพืชพริกสด จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะทำการพัฒนาการใช้อัตราสารรมเมทิลโบรไมด์ที่เหมาะสมในการกำจัดแมลงวันผลไม้ในพริกสดส่งออกอย่างมีประสิทธิภาพ และปลอดภัย

งานวิจัยในต่างประเทศได้มีการพัฒนาวิธีการใช้สารรมเมทิลโบรไมด์ในการกำจัดแมลงวันผลไม้ในผักสดและผลไม้ส่งออก โดยใช้วิธีการลดอัตราของสารรมเมทิลโบรไมด์ และเพิ่มระยะเวลาในการรม สามารถกำจัดแมลงวันผลไม้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพ และไม่ก่อให้เกิดสารพิษตกค้างในผักสดและผลไม้ (Wyatt *et al.*, 2015) สำหรับประเทศไทยมีการศึกษาอัตราสารรมเมทิลโบรไมด์ในการกำจัดแมลงวันผลไม้ในพริกสดส่งออก แต่ยังไม่สามารถแมลงวันผลไม้ในระยะไข่ และระยะหนอนได้ 100% (รังสิมาและคณะ, 2557) ดังนั้นจึงควรทำการศึกษหาอัตรากรรมที่เหมาะสมที่ไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพพริก และพิษตกค้าง (Residue) ของเมทิลโบรไมด์ในการรมพริกสดส่งออก เพื่อแก้ปัญหาของผู้ประกอบการโรงคัดบรรจุที่ส่งออกพริกสดไปยังสหภาพยุโรป นอร์เวย์ และสมาพันธ์รัฐสวิส ต่อไป การวิจัยจึงมุ่งเน้นการพัฒนาเพื่อให้ได้เทคโนโลยีในการกำจัดแมลงวันผลไม้ในพริกสด เพื่อลดการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว ตลอดจนรักษาคุณภาพของผลพริกหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เป็นการเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้าเกษตร เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคการเกษตรกรโดยใช้เทคโนโลยีการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว ผลักดันการส่งออกสินค้าเกษตรไทยไปสู่ตลาดโลกเพิ่มมากขึ้น

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้อัตราและระยะเวลาสารรมเมทิลโบรไมด์ที่ถูกต้อง เหมาะสม และมีประสิทธิภาพในการกำจัดแมลงวันผลไม้ ที่ไม่เกิดความเสียหายในด้านคุณภาพ และสารพิษตกค้างในพริกสดเพื่อการส่งออกไปยังสหภาพยุโรป (อียู) นอร์เวย์ และสมาพันธ์รัฐสวิส
2. ขยายผลนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์สู่กลุ่มเกษตรกร ผู้ประกอบการโรงคัดบรรจุผักและผลไม้ส่งออก

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

ได้คำแนะนำในการกำจัดแมลงวันผลไม้ในพริกสดเพื่อการส่งออก อย่างเหมาะสม ถูกต้องตามหลักวิธีการที่มีประสิทธิภาพ